

Один (переклад В. Гречки)

Едгар Аллан По

З дитинства не таким був я,
Як інші – не сприймав буття,
Як інші бачити – не міг,
Страстей, що ллє весна для всіх –
Не брав з того ж я джерела,
Печаль – збудити не змогла
Їх радість – ритму серця плин,
І що любив – любив один.
Тоді, в дитинстві, на зорі
В бурхливій я узрів порі,
Ту таємницю, що звала
З усіх глибин добра і зла –
Її із потоку, чи фонтана,
Із червоних скель, мов рана,
З Сонця, що мене довкола
Все кружляло, золотого,
З блискавки у небесах,
Чий пройшов повз мене шлях,
Із грози і грому тих,
Її хмари, що прийняла лик
(В небі де кругом блакить)
Демона, здалось на мить –

Переклад Віталія Гречки